

12. kolovýlet – 7. října 2020

Ani druhý den po dojezdu z našeho dvanáctého kolovýletu jsem nepozbyl nadšení a radosti, které mě v tom nejlepším slova smyslu přepadly hned při zpáteční cestě vlakem z Kolína. Jo „vono se řekne, Kolíne, Kolíne, stojíš v pěkné rovině“, ale zkuste si někdy projet trasu našeho dvanáctého kolovýletu, jak jsme ji v uspokojivém počtu osmi zvládli ve středu 7. října letošního roku. A to nás ještě provázel po většinu trasy devátý účastník, kterého nám neseslalo nebe, ale pozvala ho iniciátorka tohoto výletu – zkušená cestovatelka Ria. Rio, bylo to super, hned zkraje mého reportu smekám klobouk i přilbu – a klaním se před Tebou.

Ten devátý spolujezdec Petr, který nám vyjel v ústřety nedaleko před Starým Kolínem (říkejme mu Petr „bylanský“ neb je opravdu z Bylan, toho pravěkého sídliště našich dějin), nás provedl několika obcemi východně od Kolína a po celodenním putování se s námi rozloučil až na zpáteční pouti těsně před Kolínem. I jemu patří náš velký dík! On nám totiž ze sportovního charakteru cyklovýletu přichystal přímo duševní oblažení a netradiční zdroj poznání. Na své střeční pouti jsme tak měli možnost po projetí Starého Kolína poznat malebnou ves Svatou Kateřinu s malým kostelíčkem uprostřed upraveného hřbitůvku, kde byl hrob rodiny Švejků, včetně Josefa Švejka. Nikoliv ale známého dobrého vojáka, hrdiny světového díla Jaroslava Haška. Ten hrob patřil m.j. Josefu Švejkovi, kdysi starostovi Svaté Kateřiny a říšskému poslanci. A jestli si Jaroslav Hašek to jméno půjčil ke svému humoristickému románu, to už neřešil ani Petr, ani my, možná ani dějiny.

Pokračovali jsme dále na jihovýchod a po přjetí mostku nad říčkou Doubravou (mimochodem „zapíšeme si“ tento tok pramenící až na Moravě jako další řeku – říčku, kterou jsme na svých kolopoutích objevili), jsme se ocitli v obci Záboří nad Labem. (Labe je přece jen mocnější než Doubrava.) Stanuli jsme před krásným kostelíčkem s mimořádně zdařilým portálem připomínající, spíše než Polabí francouzskou Provenci.

Ze Záboří jsme se vydali ke Kutné Hoře, to jsme ovšem nemohli minout významný zámek Kačina, nyní opět v majetku rodu Chotků (snad se probůh nemýlím). Velmi zajímavou empirickou stavbu, ještě zajímavější ze zadní strany, jsme objeli přes přílehlou oboru a bažantici (tu málokdo navštíví). No a než jsme se přiblížili ke slavnému hornickému a královskému městu Kutná Hora, zavítali jsme na zvláštní přání k severní straně obce Církvice, kde stojí nádherný románský kostel Sv. Jakuba, památka to vskutku ojedinělá a z románských staveb v Čechách jedna z nejvýznamnějších.

Čas letěl jako o závod, naše bříška kručela stejným tempem a bylo tedy načase dostihnout „poptanou“ staročeskou restauraci „Na Pašince“ v Kaňku. Tomu předcházela vrchařská prémie od Sedlecké katedrály do centra obce Kaňk - první nerovnost. Naštěstí zažehnaná pivíčkem a dobrou krmí ze zdejší populární hospůdky.

No a pak už přišlo jen to nejlepší. Z Kaňku jsme sjížděli na sever od bývalých nalezišť stříbra přes obec Libenice. To už nás z dálky vítaly věže rozsáhlého kostela Sv. Marie v nenápadné obci Grunta (přátelé, kdo tam nebyl, ten si uškodil). A vrchol naší návštěvy opět dodala Ria, která přizvala místního farníka a kantora kolínského gymnázia pana Krátkého. Ten nás nejen vpustil do útrob rozsáhlé téměř katedrály, ale obšťastnil nás i plnotučným výkladem z historie zdejší obce i kostela. Všechno téměř k neuvěření! Jak vlastní stavba (obnovení kostela ze středověku počátkem 20. století), tak znamenitá výzdoba interiéru i zasazení do přírodní scenérie okolí nás opravdu nadchlo. Tak jako výklad páně kantora! I jemu děkujeme za mimořádné obohacení ducha.

Další terénní nerovnosti, vyvracející onu píseň o kolínské rovině, nás vedly přes Nebovidy a Hluboký důl (vskutku hluboký) až před středočeský Kolín. Po kratším čekání jsme nastoupili do elefantu ke zpáteční cestě ku Praze. Zbývá jen prostá statistika – těch osm statečných ve složení: Květa, Ria, Fanda, Líba, Hanka M., Hanka II – jako novic, stejně tak Pepa a já (bez zdatného vypravěče Petra) ujelo v průměru 60 kilometrů. Kdo nejel, moc pochybil!

[fotogalerie](#)